

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru meșarohie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Procesul Kleeberg-Marlin.

Zelul publicului documentat la pertractarea de luni a scăzut în mod însemnat. La pertractarea de Marți nu a fost public atât de numeros. Lucrul se poate explica ușor. În ziua primă s'a superat obiectul principal,uciderea familiei Friedenwanger, de care era legată partea cea mai însemnată a pertractării și interesul viu al publicului. În ziua a doua erau la ordinea zilei furturile și incendiile.

Interesul a scăzut cu totul în ziua a treia de pertractare, când era la ordinea zilei acusa și apărările. Lucru e și mai ușor de explicat. Toate acestea trebuiau să percurgă în limba statului, și puținii câți din pasiune sau întemplerie o cunosc, și-au împlinit datoria de ascultători cu paciență.

A doua zi de pertractare.

La 9 oare înainte de amiaza se deschide ședința. President tot domnul Székáts, votanți domni Zweier și Hatfaludy, notariu Dr. Haupt. Apărători pentru Kleeberg Dr. Sentz, pentru Marlin Dr. Fökl.

Sub escorta descrisă deja se prezintă asasinul Kleeberg.

La provocarea presidiului, Kleeberg istorisește răpirea comisă la Elisa Göckel.

La spusele lui Marlin că este aici o femeie bătrână, care locuiește numai singură, și are parale, ne-am decis să o scuturăm de avere. Apoi urmează espunerea în detain. La 22 Octobrie 1883, sara la 8 oare Kleeberg și Marlin se duc la casa unde locuia Elisa Göckel. Marlin ajută lui Kleeberg a se urca pe zidul, care conducea în grădină. Urcat pe zid, Kleeberg observă că în casă sunt două femei. Se dă jos de pe zid, mai fac o preumblare, și preste o jumătate de oră se întorc. Urcat pe zid, Kleeberg vede că este numai bătrâna singură. Se dă jos de pe zid, intră la bătrâna în casă, și fiind că ea era adăncită în cetirea unei gazete, se repede asupra ei, și cu un pumn o așterne la pământ. Bătrâna a căzut în leșin. O lasă la pământ și el deschide scrinul și-l golește de prețioasele aflătoare în el. În acestea bătrâna își vine la simțiri, și începe a striga. Atunci Kleeberg se repede asupra ei, și cu un fer potrivit în un mănunchiu de lemn i măsură câteva lovituri preste cap.

Intr'acestea cădu de pe scrin lampă cu petrolul, și aprinzându-se, începură a arde hainele bătrânei. Atunci Kleeberg a stins cu căciula sa proprie focul și vestmintele bătrânei, și pe locul unde a intrat a și eșit, obiectele furate le-a împărțit cu Marlin.

La întrebările presidentului acusatul înșiră obiectele furate.

Se conduce apoi în sală Marlin, și la provocarea presidentului, răspunde următoarele.

Eram în lipsă de bani în familie. Trebuia să plătim chiria locuinței și să ne mutăm. Urmează apoi lunga istorisire, din care notăm, că ténérul Marlin căntând locuința a venit și la bătrâna Göckel de mai multe ori. Aici și-a notat bine situațiunea locului, s'a dus apoi la Kleeberg, i-a spus cum stă treaba, s'au decis să o fure și la 23 Octombrie 1883 și-au și executat planul.

Marlin istorisește cum au ajutat el lui Kleeberg să se urce pe zid, de acolo să se deie jos, apoi cum a împărțit lucrurile furate.

Trecem peste amenunte și ne oprim la focurile escate în toamna anului 1883.

La provocarea presidiului Marlin fu escortat și rămâne Kleeberg.

Focurile.

Kleeberg mărturisește că la 31 August 1883 au pus el foc în un magazin al lui Karl Roth sub treptele din tîrgul porcilor.

Și-au procurat iască, în ea a pus lemnușe, o a învelit apoi în chîrtie. Marlin umbla și se informa unde sunt grașdiuri cu fîn și paie, apoi conducea acolo pe Kleeberg, acesta la sugaretă aprindea iasca, și o arunca în fîn, apoi se ducea de acolo. Easca ardea până ce ajungea la lemnușe, acestea se aprindeau și dau flacără, de aici se aprindea și focul era gata.

1. Cu chipul acesta a aprins magazinul la Roth.

2. Focul al doilea a fost la otelul Orașul Viena în strada Morei la 4 Septemb, 1883.

3. Pe când ardea aici mai bine Kleeberg și Marlin se duc și dă foc în o șură din suburbiul josefin în Groapă, unde au ars trei case cu edificiile aparținătoare.

4. La 2 Novembre aprind tot în modul usitat o claie de fîn în strada cea lungă, suburbiul Poarta turnului.

5. La 5 Novembre 1883 în grădina archidiecezane aprind o claie de fîn a Escelenței Sale D. arhiepiscop și metropolit.

6. La 9 Novembre dau foc în grașdul avocatului Ioan de Preda.

7. La 5 Septembrie 1883 pun foc la Împăratul Romanilor.

8. La 6 Septembrie 1883 în Entengasse (Strada Rațelor.)

9. La 8 Novembre la avocatul Bruckner.

10. În August pun foc la casa orașului, după cum spuse Marlin spre a face onoruri cuviincioase comandantului de pompieri.

Vom nota că în cele 4 casuri din urmă focul fu observat și stins, așa că n'a izbucnit spre a produce pagube.

În toate 10 casurile Kleeberg a aruncat fitiul, ear Marlin păzia să nu fie observați.

Întrebat după motivul, care i-a îndemnat la aceste incendii, Kleeberg nu spune nici un motiv afirmând, că ei au aprins numai din petulantă.

Precând vorbia ungurește dicea: „pajkosságból” ear când istorisea nemțește dicea aus „Mutwillen și „Uebermut.”

După ce în general a istorisit Kleeberg toate casurile de foc, fu condus Marlin. La întrebarea presidiului că ce știe despre incendii, Marlin răspunde că nu știe nimica, de oarece el n'a fost de față, când a dat Kleeberg foc.

Presidentul: N'ai fost de loc.

Marlin: De loc n'am fost.

Pres. Negarea Dtale e semn invederat că Dta nu arăți nici un semn de căință. E impertinență din partea Dtale a nega acuma, ceea ce însuși Dta ai recunoscut în decursul investigațiunei. Sub decursul investigațiunei incendiile le-a negat Kleeberg; Dta ai fassionat mai întâi în privința aceasta, le-ai repetat în fața lui Kleeberg, în urma cărei împregiurări el numai după trei zile s'a insinuat și a fasionat.

După unele observări ale lui Marlin, că pe timpul când cânta musica militară în piața cea mare au voit să arunce în aer statua lui Nepomuc prin o rachetă, despre carea ei credeau că este dynamit, presidentul cetește fasiunea lui Marlin din protocolul de investigațiune:

„Când am venit dela miliție din Bosnia mi-a istorisit Kleeberg între altele, că pe timpul cât am fost dus, dînsul a făcut pe aici minuni. Mi-a istorisit adecă că în societatea unui anumit Daniel Draser au voit să pună foc în strada Rațelor, ceea ce însă nu le-a succes. Le-a succes însă a aprinde o casă în Kempelgasse, care a și ars. Mi-a mai istorisit că la casuri de foc, cine anunță la poliție erumperea focului înainte de a se da signalul cu clopotul din turn primește un premiu de 5 fl. Mi-a dat apoi statul, ca să ne ingrigim a câștiga câte ceva și pe calea aceasta. Eu l-am ascultat și așa am și făcut. Eu încă iam spus minuni. Intr'aceasta m'a trimis după iască. Eu am cumpărat iască de 3 cr. și-i o am dat lui. El a rupt iasca în mai multe bucă-

FOIȚA.

Clara sau Tapiseria.

De Féval.

(Traducere de D. P.)

(Urmare.)

D. de Jaucourt era un om de o perfectă distincțiune, deștept, dar tăcut și rezervat până a fi rece. Ori ce cuvânt, fie cât de blând lua în gura lui o înfașurare aspră. Apucăturile lui erau serioase și totdeauna supuse regulilor celei mai perfecte curtoasii. Ca oficer general dase, aducând la ascultare burgesia Genevei, probe de inteligență și în-trepiditate.

Chiar dela început, încungioră pe tinera sa femeie cu o dragoste neobosită; gelosia sa, de era gelos, nu se arăta în afară; era mai mult o neîncredere nemăsurată în sine însuși de cât bănuială; trebuia toată priceperea femeiască pentru a ghici acest sentiment sub luciul sub care D. de Jaucourt știa să-l ascundă. Cu o inimă nobilă și datat cu apucăturile din lumea mare, el arăta Clarei în ori-ce întemplerie, o încredere nemărginită. Aceasta nu-l iubea din amor; dar atinsă de îngrijirile lui, mândră de a înmădi acest caracter neincovoiat,

prînse pentru dînsul cu timpul o afecțiune adevărată și devotată.

Familia d'Audetot culese toate avantajele ce-și promisese dintr'această înrudire. Marquisul avea credit; fericita-i influență se întinse până asupra lui Raymond, care eși dintre pagii și primi brevetul de căpitan, în calitate de ajutor de câmp al D. de Jaucourt. Trecuse doi ani de când Raymond ocupa acest post; entusiast de profesiunea sa, legat de șeful seu prin recunoștință și amicitie, ducea o viață nepăsătoare și veselă. Abia dacă-și mai amintea câte odată prima lui dragoste și atunci un zimbet disprețuitor se ivea pe buză-i de discipol a lui Don Juan. Dar proverbul vovevilisat de un academician destul de ilustru, nu putea să mință până întru atât, mult timp: ori ce am face, ne reîntorcem totdeauna . . . etc. Clara și Raymond despărțiți până atunci de împregiurări, se revădură, pentru întâia și dată, șese luni înaintea epocii — în care începe istoria noastră. Raymond fu lovit ca de, tresnit; o violentă pasiune îl cuprinse. Clara, speră Când D. de Jaucourt părăsi Parisul, Raymond nu-l însoși.

În timp de șese luni, marquisul scrise mai la fie-care cincispre-șase zile, Raymond îndoia dosa: în fie ce săptămână trimitea câte o scrisoare. Era frumos și un foarte strălucit caval: Clara nu-l revădu se fără emoțiune; dar incapabilă de a-și trăda

datoriile lăsa scrisorile vîrului seu fără răspuns. Raymond trăia cu chimera sa speranță; ultima lui scrisoare, după cum am spus-o, era o amenințare.

Clarei îi fu milă de amenințare, și nu voi să creadă într'ênsa.

Salonul în care se găsea ea în seara aceea, era în primul cat: era friguros și umed; focul aproape stins nu mai lupta contra vîntului, ci isbea cu putere în închieturile înaltelor ferestre. Aproape adormită și ne mai dându și socoteală de starea în care se află, Clara urma cu oboseală visul seu: i se părea că D. de Jaucourt se întorcea gelos și supărat. Printr'un concurs neprevăduț de împregiurări, gelosia lui se găsa, în aparență, cu totul îndreptățită: tinera femeie gemea și se văeta sub greutatea acestui urit vis.

De odată se deșteptă spăriată; vîntul lovea în ferestre și scutura, afară, copacii desfoiați. Clara ascultă, cuprinsă de spimă. Era să șadă din nou, când trei lovituri fură date în geamuri cu precauțiune.

Clara pări; întinsă mâna pentru apuca panglica clopoțelului. O lovitură se auzi din nou.

— Dacă ar fi el! murmură ea.

Aceste cuvinte arătau o îndoială pe care ea nu o mai avea; ea știa din instinct că Raymond era acolo. Zăpăcită, nefiind în stare a cugeta; simțea

țele, a învățat cu ele apoi un lemnș cu pucioasă, care și în apă arde. Acestea apoi le-a legat cu sârmă, sau și cu spargă, aprindea apoi iasca cu sugăretă și o arunca unde voia. În acest chip a preparat materialul și un astfel de fitil a aruncat la Roth în fân fiind eu de față, apoi a fugit la poliție și a voit să capete 5 fl. Într'aceea însă fu dat signalul. Focul dela hotelul Orașul Viena la pus Kleeberg în prezența mea. După ce a erupt focul ne-am dus mai departe. În grădina metropolitului tot Kleeberg a aprins fânul, eu am stat afară. Motivul acestui incendiu a fost să imprăștiie o petrecere cu joc.

„La „Imperatul Roman“ încă a încercat a aprinde, aruncând pe fereastra grașdiului un fitil aprins. În casa orașului a pus foc de două ori, căci acolo locuia comandantul pompierilor. Tot el a pus foc și la Preda și Dr. Bruckner. Tot Kleeberg a pus foc și la un magazin din strada rațelor, aici însă n'a isbit focul fiind observat etc. etc.

După acestea presidentul cetește fasiunea lui Marlin făcută în prezența lui Kleeberg. „Eu, Robert Marlin, ți-o spun ție Anton Kleeberg în față, că cele mai multe focuri escate în Sibiu sunt lucrul nostru comun. Nu-ți aduci tu aminte de cele istorisite mie la întoarcerea mea din Bosnia despre focul din strada Rațelor, la care eu ți-am istorisit, că în Bosnia am aruncat în aer un turn, ceea ce nu e adevărat, eu însă m'am fâlit cu aceasta.

După această reproducere a celor fasionate Marlin rămâne prelungă mărturisirea de acum, că el nu știe nimica despre focuri.

Urmează pertractarea singuraticelor casuri de foc, și la al treilea deja mărturisește și Marlin despre el, în urmă recunoaște că la toate 6 și el a fost de față.

Vom vedea la urmă din corespondența dintre acușai pe timpul investigațiunii pentru ce a negat Marlin cu atâta înțepire. S'a descoperit adecă corespondența lor secretă, în care și făceau planuri de scăpare. Inșă despre aceasta mai târziu.

Furturile.

1. Cuțitul cu care s'a folosit Kleeberg la măcelul asupra familiei Friedenwanger a fost proprietatea unui ospetariu de aici cu numele Frohn. Acesta l'a luat Marlin deodată cu un fes turcesc. Acușatul recunoaște faptul. Îndrăsneala lor fu așa de mare, că Kleeberg la petreceri de joc umbra cu fesul pe cap și la orologiu cu un medailon de aur furat dela bêtărâna Gökkel.

2. Cu ocaziunea unei petreceri s'a furat paltonul lui Kovács Károly. Paltonul l'a furat Kleeberg în seara când a aprins fânul în grădina arhidieceșană, l'a predat apoi lui Marlin, acesta i-a luat căptușeala, o a vândut pentru 5 fl. și lui Kleeberg nu i-a făcut nici o părțică.

Ambii recunosc faptul.

3. La un concert împreună cu joc s'a furat o citeră din sala dela Imperatul Roman. Tot atunci s'au furat două paltoane de eamnă.

Citera nu s'a putut vinde, însă Marlin ca mai practic i-a vândut strunele, asemenea și paltoanele. Kleeberg și din această osteneală a rămas fără părțică.

Citera a fost a lui Späck Friedrich, paltoanele a le lui Schuster și Presslick.

4. Un anumit Ascher Moritz s'a păgubit furându-se o bracelettă. Kleeberg recunoaște că el o a

furat, și o a dat lui Marlin. Acesta a voit să o amaneze la un oarecine.

Pres. Cine este acest oarecine?

Marlin: Marcovinovici.

Se istorisește apoi că usurariul Marcovinovici n'a voit să deie pentru ea nimica.

5. Anul nou s'a început rău pentru un anumit Respalet. S'a dus omul să beie un păhar cu bere la împăratul roman, și i s'a furat portomoneul cu trei fotografii și un flor. bani. Kleeberg recunoaște furtul; Marlin încă recunoaște că el a primit obiectul furat și la vândut pentru 1 fl.

6. În fine comerciantul Zickeli recunoaște că picioarele de sobă au fost rupte dela o sobă a sa, prin aceasta însă lui nu i s'a făcut nici o pagubă, căci soba fu vechiă și aruncată la o parte.

Ședința de după amești.

Ședința de după amești fu interesantă mai ales din cauza, că corespondența dintre acușai descoperită în timpul deținerii lor în prinsoare varsă drastică lumină asupra dispoziției lor sufletești.

Vom schița deci în general lucrurile mai principale.

Presidentul aduce la cunoștința lui Kleeberg că dela o rudenie a sa a moștenit o avere de 1287 fl. 44 cr., care s'a sequestrat de către tribunal, spre a se acoperi în părți proporționale pagubele comise prin purtarea lui de până acum.

Se provoacă a se prezenta Nicolau Barac din Alămor. El istorisește în graiul său, că la începutul lui Septembrie 1883 a venit la Sibiu cu intențiunea să-și cumpere boi. Având la sine 2 note de câte 50 fl. și neștiind unde se le schimbe s'a rugat de un domn, să facă bine să i le schimbe; domnul a luat la sine notele, a condus pe Baracu la o poartă în târgul cel mare, i-a dîs să aștepte, că dînsul intră în casă să schimbe banii. Baracu a tot așteptat, însă domnul cu banii n'a mai venit. Provoacat de presidentul să se uite bine la cei acușai, și să spună nu este vre-unul dintre ei domnul, care și-a vîdut de drum cu note cu tot, Barac susține că Kleeberg la înșelat.

Kleeberg neagă faptul.

Presidentul (cătră Marlin) Ai înțeles ce a istorisit acest om?

Marlin: Eu i-am mai spus cum stă lucrul, el însă în prostia sa nu știe ce vorbește.

Presidentul: Te rog nu folosi astfel de expresiuni. Istorisește deci cum stă lucrul.

Marlin istorisește în limba românească cum s'a întâmplat lucrul. Spune lui nenea Barac unde s'a întâlnit cu el, cum i-a luat banii să-și schimbe, cum apoi i-a dîs să aștepte la o poartă, și el a eșit pe poarta contrară.

Baracu însă nu se lasă a fi capacitat, ci se leagă de Kleeberg. Se poate Domnule să fie cum dîci Dta eu însă me leg de Domnia lui, căci el mi-a luat banii, și mie-mi trebuie bani că sunt om sărac.

Ilaritatea fu mare, și încăpăținarea lui nenea Niculae Barac și mai mare.

Se trece preste acest obiect și se provoacă Marlin a spune cum a falsificat actul privitoriu la orologiu amanetat la usurarul Marcovinovici.

Marlin istorisește că între obiectele furate dela bêtărâna Gökkel se afla și un orologiu de aur. S'a dus deci să l'amaneteze la Marcovinovici sub cuvântul că orologiu este al maicei sale. Marcovinovici pretinde să-și dea madame Marlin în scris adeverință,

că orologiu este al ei; la acestea Marlin făurește o astfel de adeverință și subscrie pre Maică-sa. Cu chipul acesta au scos bani, și i a împărțit cu Kleeberg.

Veduva Aloisia Pascu cu paguba ei încheie registrul păcatelor comise de acești doi băești chemați de soarte a lăsa urme atât de triste în cronica criminală a Sibiului. În fața ei este imprimată urma lungilor suferințe, preste cari a trebuit să treacă această veduvă.

În fața ei s'a schimbat întreagă fisionomia de până acuma, a tribunalului, dignitatea severă și ținuta maiestatică a presidentului s'a schimbat în gingășie, care contrasta cu cursul de până acuma al lucrurilor.

Advocatul Marlin era omul încredut al veduvei Pascu. Încredințat de aceasta a elibera unele efecte dela un aurariu, Marlin le a eliberat, apoi le a amanetat el însuși, și beata veduvă a rămas și cu paguba și cu rușinea de a sta două zile în fața tribunalului.

Tenêrul Marlin recunoaște faptul afirmat, și spune că la comanda tatălui său el a amanetat mai multe dintre aceste efecte.

Veduva Pascu și prenește paguba cu fl. 195.

După acestea se cetește estrasul matrimonial al lui Kleeberg. El e născut la 21 Maiu 1862, botezat la 12 Iulie.

Minunată coincidență. Născut primăvara în frumoasa lună Maiu, când toate dau spre viață, băiatul Kleeberg în primăvara vârstei sale trebuie să parăsească această lume prin moarte cu strâng!

„Per subsequens matrimonium“ fu el legitimat și astfel trecut între copii legiuți.

Marlin e născut la 25 Septembrie, 1862. Nașterea lui este mister până acum.

Cum și bate soarta joc cu omul muritoriu! Între fărâdelegi zămislit, între fărâdelegi născut, între fărâdelegi crescut, și în urma fărâdelegilor comise de el judecat la moarte prin ștrang!

Este greu, foarte greu a nu crede în fatalitate. La acești tineri va trebui să admitem, că așa le-a fost ursita.

Marlin este botezat și confirmat la romano-catolici. Problematul său tată, care i-a dat numele este de confesiunea evang. lut. Maica acușatului în privința identității numelui său este un mister până acum.

În un document ea este indusă cu numele Orinsky, acușatul Marlin ne spune, că lui i a spus că se numește Korcinsky, în fine la botezul acușatului, unde el e indus ca copil nelegiuit mama lui se numește Osten.

Pre noi ne pune în mirare presa germână de aici, care în acest misticism Marlinian este bine inițiată, și cu toate acestea ea păstrează o tăcere de tot elocuentă.

Se cetesc apoi unele documente cu privire la conduita acușaiilor, pedepsele lui Marlin pe timpul cât a fost la miliție, pe urmă apoi la cererea procurorului unele dintre corespondențele dintre acușai pe timpul, cât ei au stat la închisoare.

Pres. (arătând lui Marlin epistolele trimise de Kleeberg.) Cum ai venit Dta la aceste ședule?

Marlin: Le-am primit dela Kleeberg.

Pres. Pe ce cale?

Marlin: Am avut un companion în prinsoare. Acesta a vorbit cu Kleeberg, și i a spus că la umblătoare sunt nește hârtiuțe. Kleeberg apoi l-ea luat la sine.

Pres. Cum v'ați procurat recușitele de scris?

cu toate acestea ce crude băneli presința tinêrului său vîr putea arunca asupra ei. Acesta și in-doia semnalele și lovia mai tare cu cât nerăbdarea îl cuprindea.

Mărimea pericolului redete marquisei prasința sa de spirit. Două mijloace se înfățșau: a deschide sau a se retrage. Clara cumpără dintr'o aruncătură de ochiu neajunsurile lor. Afară Raymond putea fi descoperit. Tușă Olivia ghicește speranțele lui, poate chiar avea cunoștința de aceea corespondența atât de nebuneșta furișată; ea era indiscretă: aci era adevăratul pericol.

Marquisea se îndreptă spre fereastră cu un pas hotărît; ea deschise. Raymond, cu pèrul albit de pobiu, cu vestmintele ude, sări balconul și cădù în genunchi. Nu avù timpul să vorbească.

— Scumpul meu vîr, dîse comitesa cu un eimbet rece, nu ți-am închis nici odată ușa.

Ea închise fereastra și se îndreptă în liniște spre sobă.

Raymond se sculă, desconcertat.

— Ședi te rog și ascultă-me, reluă marquisea al cărui ton deveni sever. Am primit scrisorile d-tale: nu le am arătat bărbatului meu; îmi plăcea să păstrez pentru d-ta, care ai fost tovarășul copilăriei mele, puțină stimă; me amăgiam, de oare ce eată venit.

Trebuia să mor departe de d-ta suspinând Raymond.

— Inbesc pe bărbatul meu, reluă Clara ce-și redobândise tot sângele rece; cea mai mare nenorocire ce m'ar putea lovi pe astă lume, ar fi pierderea încrederei lui; me espui la astă nenorocire, vîrul meu; abusând de nesocotita mea răbdare față cu d-ta, te presinți la mine, nu cum rudă are dreptul dîna în ameșta mare și înaintea valeșilor mei, ci noaptea, pe furiș, cu apucăturile unui amant favorisat. . . . De nu mi-ar fi milă de svênturata d-tale tinerețe, vîrul meu, te ași desprețui!

— Oh! Claro, Claro! vrei să me sdrobești! strigă Raymond cu o voce desperată.

Ingenunchiasă din nou; lacrimile îi umpleau ochii. Marquisea fù mișcată, și făcu pentru a-și ascunde turburarea o sfortare nu scăpa tinêrului căpitan. Patru ani de despărțire nu-i făcuse să și uite acel mut și intim limbaj ce-și vorbesc inimile copilărești. Clara ceti în ochii lui Raymond, după cum Raymond cetise în inima Clarei: ea vedu că emoțiunea ei trădată, distrusese efectul asprimei sale.

— Vere, dîse ea, reîndoind răceala, mi încerc a privi toate acestea ca o nebuniă trecătoare. . .

— Trecătoare! vrù să intrerupă Raymond.

— D. de Jaucourt e binefăcătorul d-tale, reluă Clara; vreau să cred că n'ai uitat aceasta de tot; ori cum, e timp de ați-o aminti. . . . Și acum, vere, astă întrevedere a fost prea lungă; mătușă

mea nu poate surprinde; venirea unui servitoriu m'ar perde fără scăpare. . .

Raymond se sculă, într'adevăr înspăimântat.

— Sunt un nebun, dîse el, un miserabil nebun! nu me gândisem la nimic din toate acestea! voiam numai să te revîd; atâta fericire! . . .

În depărtare, pe câmp, se auđi un sgomot neînțeles de cai și roate; părea că o trăsură trecea pe drumul cel mare la marginea aleiului. Căni, legați în curte, începură a mârâi, Clara asculta.

— Sufeream atât! continuă Raymond, încurajat de tăcerea verei sale; dacă ai ști ce traiu amar duc de când te-am vîdut măritată, despărțită de mine pentru totdeauna, ai pune capăt acestei reci priimiri, Claro; m'ai plînge poate. . . .

Trăsura apucase pe aleiu: sgomotul se apropia cu repedeiune; se auđia distinct și grăbit, pașul cailor. Marquisea asculta, abia suflând, Raymond nu băga de seamă.

— Me iubiai odinioară, dîcea el. Oh! de câte ori am vîrsat lacrimi la amintirea fericirii trecute! de ce nu mi-ai păstrat inima d-tale, Claro? . . .

— El este! îngână tinêra femeie cu o voce sdrobită: sunt perdută!

Ra,mond o privi încrômenit; ea întinse în tăcere mâna în spre aleiu, și cădù, pe jumătate înghețată, pe un fotoliu.

(Va urma.)

Marlin: Prin un prizonier am trimis lui Kleeberg un creion ce avusem eu.

Pres. (arătând la niște hârtii.) Kleeberg, Dta ai scris aceste ședule.

Kleeberg. Da.

Notariul Haupt cetește scrisorile.

Kleeberg scrie lui Marlin: „Te vei insinua în zilele acestea la investigațiune, și vei dice: am făcut din ură nedreptate lui Kleeberg căci pre tatăl meu. Ți-am dis eu odată, voi dispune să fiu șters dintre pompieri. Va trebui să aprindem mai întâi o grămadă de gunoiu, spre a pune puțin pre pompieri în mișcare. Am mers apoi într'o Ți, și eu am aruncat fitilul pe un gunoiu. Acesta Țimed fiind, s'a stins. A doua Ți a-i venit tu la mine, și pentru nesucea mai ris, Țicând că tu ai bișcuitele mai bune. Seara am ajuns în strada lângă casa lui Friedenwanger. Era intunec, tu mai condus la șopronul cel mic, și mi-ai arătat unde să arunc eu fitilul, eu însă pe intunec n'am nimerit, și focul cădând pe loc Țimed, s'a stins. (Era ploaie.) De aici am mers la Fronius, de aici am mers vis à vis la Zek, aici erau husari, apoi ne-am dus direct la Dr König. Aici încă n'am îndrăsnit, și am abdis de plan. Vei mai dice: odată fiind eu chemat la poliție, vȚiui fitilul pe o masă.

Pretutindinea am voit să dăm foc gunoiului. Dacă te vor întreba, de unde Ți spune lucrurile cu atȚta esactitate, vei spune, că le-ai auȚit din Țiare și dacă întreabă că unde, vei spune că la Misselbacher și în Schmidgasse, apoi la procurorul de stat, de-a stȚnga subpoartă, tu însă nu ai avut intenȚiuni, și pe mine mai Ținut de nebun. Toate le vei spune în sinceritate, după cum Ți le scriu eu aici, altcum fasiunile nu ne consună.

Presidentul (cȚtră Kleeberg). Va se ȚicȚ dta a-i instruat pre Marlin se nege incendiile.

O altȚ scrisoare a lui Kleeberg cȚtră Marlin. „Te rog nu Ți spune visurile tale, se vede că tu eȚi de o pȚrere cu mine. De creion voi ingriji eu, și dacă se va intrepruce corespondenȚa. Scurtează cuvintele, ca Ți mine. Am fumat numai de douȚ ori. ScirceȚte dacă *Spanga* și consorȚii în Pesta au plecat spre Eu cred că pre noi nu ne vor trimite aȚa cu mâna goală. Dela cine mai auȚi tu ceva nou, Robert. FereȚete de n (nesdravenii) cu cȚciule roȚii. (pȚzitori de temniȚa).

O altȚ epistolȚ a lui Kleeberg: La pertractarea finalȚ trebuie să ne arȚtȚm sfȚntoci, și tot la al doilea cuvȚnt să vorbim de DumneȚeu. Ne va pȚrea rȚu de toate, și nu am fi sȚvȚșit lucrurile, dacă n'am fi fost beȚi.

Aceste epistole au produs mare senzaȚiune în public. Și mai mare au produs însă scrisoarea cifratȚ cu un cuiu de fer pe vasele de tinichea în carea li se servea mâncarea.

Se aduc trei asemenea vase.

Presidentul (cȚtră Marlin arȚtȚnd la aceste vase.) Ce stȚ pe acestea.

Marlin: nu este nimica.

Presidentul: Le va ceti deci foarte esact domnol.

Notarul Haupt cetește; RevoacȚi incendiile apoi Ți, că sunt minciuni și le-ai fasionat în desperare. Ca motiv va trebui să spui resbunare.

Pres. (cȚtră Marlin) Ce Țici acuma? Nu sunt bine descifrate?

Marlin: Da.

Se cetește apoi scrisoarea cifratȚ de pre vasul al treilea: DeveniȚi odatȚ liberi, vom tot ucide și rȚpi. MȚrturisesc, acela nu este tatȚl teu?

Aceste puȚine cuvinte au produs în public adeveratȚ panicȚ.

Cu acestea s'a incheiat pertractarea. A treia Ți s'a făcut acusa și apȚrȚrile.

CorespondenȚe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Voila, Novembre 1884.

ȚȚara Oltului,

ȚȚara focului,

ȚȚara de ocarȚ,

Pita de sȚcara.!

(ȚicalȚ din popor.)

Dle Redactor! Me aflu pe drumul principal al ȚȚerii Oltului. Tocmai am ajuns în satul, al cȚrui nume se aflȚ în frunte. Timpul poposirei mele de aici îl folosesc pentru ficsarea pe hȚrtie a impresiunilor mele din mult cercatȚ și de DȚeu uitatȚ țȚrȚa a Oltului.

De mult nu ne-am mai vȚȚut în acest mod dle Redactor, și anume chiar dela datul, sub care a apȚrut Nrul 57 al Țiarului dvoastre. De atunci mi s'au aglomerat încă foarte multe esperianȚe, ce-mi înȚdușesc peptul; vreau deci să me scutur și de această povarȚ grea.

În acel Nr. am scris aceea, ce am scris, și m'am ușurat, ba într'o privinȚa m'am și bucurat, că adecȚ se mai aflȚ câte cineva, carele să recunoascȚ și să sustinȚ adeverata dar dura stare a ȚȚerii noastre; unul ca acela a fost dl invȚȚător din FȚgȚraș N. Aron, carele în Nr. 74 al acestei foi, prin publicarea desbaterilor unei adunȚri a Reunlunei dd-lor, ca un fel de lucrȚre de recepȚiune, după ce recunoaște temeinicia aserȚiunilor mele, voiește a valora activitatea dd-lor invȚȚători. Tocmai acele desbateri vorbesc foarte elocent pentru intȚrirea tuturor aserȚiunilor mele.

Dar las acestea, ca să ve scriu ceva local, fiindcă me aflu tocmai la un punct mai insemnat din vechiul pȚmȚnt al lui Radu-Negru.

Cu un oftat adȚnc încep șirul istoriei, ce voi u a o descrie, cȚci, vai, de tristȚ memorie mai este!

La sfȚrșitul anului trecut o schimbare neînsemnatȚ s'a petrecut la scoala grȚniȚereascȚ de aici. Un invȚȚător dela această scoalȚ și anume invȚȚătorul dirigent Daniil Gabor a cȚȚut jertfȚ uneltirilor sale proprii*). A fost ridicat din funcȚiunea sa, ba — pardon — a fost consiliat să-Ți dea demisiunea de bunȚvoie, cȚci la din contrȚ se va introduce asupra lui a treia cercetare disciplinarȚ și atunci. . . — DȚnsul a fost atȚt de gentilom de s'a retras singur. S'a retras, și nu mai departe ca la începutul scoalei de faȚa a ajuns în funcȚiunea de invȚȚător anului scol. de stat din FȚgȚraș. Lucrul e ușor de cuprins. Scoalele grȚniȚereȚi sunt ghimpi în ochii subalternilor dlui ministru. DȚea știe diu ce cause, un lucru însă e recunoscut, că aceste scoale sunt bine organizate, avȚnd și o disciplinȚ severȚ. În urmarea aceasta, tot ce se delȚturȚ din serviciul acestor scoale, se primește la acelea. Casul din cȚstiune nu e cel din țȚi aici în comitatul FȚgȚrașului.

Practica aceasta este plȚnuitȚ cu toatȚ înȚelepciunea în butul conducȚtorilor scoalelor grȚniȚereȚi spre scopuri mai înalte de stat maghiar. Resonul nu e greu de gȚcit. Cei nemulȚȚmiȚi în neamul seu — dintr'un fel de îndemn de resbunare, vor aduce serviciile cele mai bogate în interesul maghiarismului și în detrimentul naȚiunii lor mame; lucru natural, că renegaȚii sunt cei mai folositori memb.ii ai neamului, la care s'au alipit și cei mai periculoși dușmani ai neamului, dela care s'au rupt. Sistemul patronȚrii unor astfel de indiviȚi este foarte nimerit, cȚci prind curagiu și plȚcere de a înclina spre un atare asil și alȚii slabi de inger, cari, obvenindu-le ceva cam neplȚcut din partea superiorilor funcȚiunii lor, de loc intorc spatele și-Ți Țic: pȚnȚ când se fiu tot „trudit“ și „nȚcȚjit“? me voi u duce eu acolo, unde sum tractat mai frumos și plȚtit mai bine! Ear acolo, unde se duce, de bunȚ seamȚ, că nu va lucra el pentru inaintarea bunei stȚri a neamului seu ci a acelu neam al cȚrui fiu s'a făcut. AȚa stau lucrurile în general — și în casul nostru de faȚa încă nu ne îndreptȚȚește nimica a crede contrariul.

Cu toate acestea, pe cȚt cunosc eu simȚemintele dlui D. Gabor — dacă au fost ne prefȚcute asigurarile lui date mie și altora la diferite ocațiuni — nu-mi vine a crede, că dȚnsul să se numere întrȚ fii rȚȚȚiȚi și dușmani ai neamului, din al cȚrui serviciu a eșit. Dar earȚ să Țici: dr. . . nu doarine! când își face coada colac și te unge cu miere pe la buze, pasȚmi-te de mai vorbește cuvinte de hulȚ asupra-i ori te mai impretinește cu oamenii lui DȚeu, că Ți-ai gȚșit beleaua!

Înainte de a continua firul istorioarei subversante voi u permite unele deslușiri, cari vor contribui la lȚmurirea lucrului.

De cȚțiva ani „pȚrintescul“ nostru guvern al ȚȚerii, a ridicat în FȚgȚraș o scoalȚ civilȚ, cu 6 clase, cari sunt deja completate. ToȚi invȚȚători acestei scoli au fost aduși din fundul maghiarismului celui mai neaoș fără leac de cunoșȚinȚa a limbei poporului din giur, carele a îmbrȚșat cu toatȚ cȚldura aceea scoalȚ maghiarȚitoare, parte din îndemn propriu parte la indemn strein.

InstrucȚiunea din această scoalȚ nu o pricepeau copii romȚni, de aceia se intorceau acasȚ mai confuși, de cum erau mai nainte. Urmarea a fost, că numărul scolarilor se impuȚineau mereu și repede, cȚci oamenii au ajuns prin esperienȚȚ proprie la cunoșȚinȚa adeveratȚ a lucrului.

Un mijloc s'a nȚscocit pentru de a atrage din nou pe copilașii romȚni cȚtrȚ numita scoalȚ, — mijlocul de a înfiȚȚa o clasȚ pregȚitoare cu un invȚȚător român, prin care să se amȚgiascȚ vederile romȚnilor și să-Ți cȚștȚge earȚși pentru „mȚntuitorȚa“ scoalȚ maghiarȚ. În clasa pregȚitoare are să între toȚi nou veniȚii, ear de promovȚ se va promova elita. Această clasȚ pregȚitoare s'a înfiȚȚat în

*) A să vedea corespondinȚa. „Nu din țȚara Oltului“ publicatȚ în Nr. 32 al „Gazetei Transilv.“ din anul curent.

toamna aceasta pentru că tocmai acum s'a aflȚ omul pentru ee. Cel chemat a fost să fieȚi este dl Danul Gabor.

Prin îmbrȚșarea acestui post a primit dl Gabor o misiune foarte grea — misiunea de apostol, ca adecȚ, să recruteze pe ori ce cȚi copii pentru de a avea contingent corȚspondentorilor.

Dl apostol a urmat cu fidelitate îndatoririlor puse, cȚci în Țile de țȚrg îl vedeai în toate cȚrcimile și în toate cotunile debutȚnd în arta oratoricȚ ca să facȚ propagandȚ scolasticȚ, ba a început a face visite preoȚilor și altor indiviȚi de prin satele vecine îndemnȚndu-i a mijloci pela oamenii, cari au copii de scoalȚ, ca să-Ți ducȚ la dȚnsul în FȚgȚraș, cȚci acolo li învaȚȚ a un gur ește(!); pe unde u'a putut ajunge singur a substituit pe tatȚl seu, numai să se facȚ vrednic de protecȚiunea celor de sus. Ca în tȚinȚ adaug la acest loc, că în comunele din prejurul Voilei nu a prea îndrȚsnit dȚnsul a-Ți încerca puterile de propagandȚ, cȚci pe aici îl cam cunoștea oamenii cu deosebire din anul ultim, în care a fost aȚa de norocos, în cȚt din numărul cel considerabil de copii streini a mai rȚmas cȚtrȚ finea anului scol. cu vr o 2—3. Succesul apostoliei n'a lipsit, că în scurtȚ vreme în clasa pregȚitoare numȚra la vr o 60 de elevi care numȚ, dacă nu me înșel, este mai mare decȚt în toate celelalte 6 clase. CumcȚ au fost atrași copii și prin alte favoruri și promisiuni, aceasta e în deobȚte cunoscut, că adecȚ tacea de înscriere este de 20—50 er., de care pot fi și scutiȚi; afarȚ de aceea li se mai promiteau și cȚrȚi etc. numai ca să vinȚ mai mulȚi. CȚt pentru țȚnuta dlui Gabor în noul seu post amintesc aici o intȚuiȚiune proprie. Într'o Ți frumoasȚ din toamna espiratȚ facu dȚnsul o excursiune cu scolarii sei; eram într'o depȚrtare potrivitȚ; trag cu urechia în tȚcere la conversaȚia, ce o țȚnea el cu copii, — dar să fi vȚȚut cum o rupea în limba maghiarȚ! Vorbe romȚneȚi n'am auȚit. AȚa e, că-Ți implinește datoria cu toatȚ conșȚienȚiositatea?

Acestea sunt toate lucruri din partea cea mai impopulatȚ cu romȚni din întreaga Transilvanie, și tocmai de aceea grigește înaltȚ stȚpȚnire atȚt de bine de scoala din acest loc. Findcă suntem în FȚgȚraș și vorbim în cȚstiune scolarȚ, să aruncȚm o ochire de perspectiv asupra scoalelor de aici. EsistȚ în FȚgȚraș mai multe scoale populare cu cȚte 3—5 invȚȚători. IsrlȚiȚii au întemeiat o scoalȚ vrednicȚ de toatȚ admiraȚiunea atȚt în formȚ cȚt și în fond, numai beȚii romȚna și gr. or și gr cat dorm somnul dulce al indiferentismului, cȚci numai dumnilor să mulȚȚmesc cu cȚte o scoliȚȚ de aȚi-buche, condusȚ numai de cȚte un singur invȚȚător. Femeile din FȚgȚraș și giur s'au constituit în Reuniune pentru adunarea de mijloace cu scop de a întemeia o scoalȚ primȚrȚ după toate recerintȚele, iar bȚrbaȚii, cari tocmai ar avea această chemare, Doamne, ce stare de lucruri! Se aflȚ în FȚgȚraș un vicariu — pe cȚt știu eu și cred, că n'ame înșel cu numele Micu, care însă în realitate este destul de mare, se mai aflȚ încă și alȚi bȚrbaȚi, dela cari se așteaptȚ toate îmbunȚȚȚirile neamului nostru; acum e curȚnd a mai venit în mijlocul nostru un administrator în persoana dlui Iuliu Dan pentru administarea tractului nostru protopopesic; dela Dumnilor se așteaptȚ toate directivele, noi cestialȚi, cari formȚm massa crudȚ a poporului, nu putem face mai mult, decȚt să le urmȚm conducerii dumnilor. Pe această basȚ tot sperȚm la schimbȚri mai fericite pentru vitalitatea culturalȚ a noastrȚ, a RomȚnilor, speranȚele însă se vede, că ne rȚmȚn tot numai speranȚe seci. Quousque tandem. . . . ?

— Am purces din Voila și am ajuns în FȚgȚraș PermiteȚi-mi, dle Redactor, — fiindcă scriu tocmai din Voila — a ve arȚta în scurte cuvinte și starea de aȚi a scoalei noastre grȚniȚereȚi de aici. AstȚȚi funcȚionează aici unii dintre cei mai bravi invȚȚători și anume: dl G. Dobrin, ca diriginte, dl Ioan Muntean, ca secundar, — la baiȚi și dȚoara Susana Gilla la copile. Cu acești zeloși invȚȚători scoala va înflori vȚȚȚnd cu ochii. Sum pe deplin convins, că scoala nu va deplȚnge schimbarea întȚmplatȚ în anul trecut în sinul corpului invȚȚătoresc.

Acestea sunt, dle Redactor, poverile sufletului meu legate de locul, de unde ve scriu; și cu cȚt umblu mai mult prin Paradisul ȚȚerii Oltului, cu atȚt me mișcȚ mai multe impresiuni. Dintre acestea sunt rari — foarte rari — ba aȚ putea Țice, că nu esistȚ de acelea ce-mi storc lacrȚmi de bucurie, de aceea fug, pe cȚt pot, de astfel de momente revoltȚtoare.

Oltuanul.

MulȚȚmitȚ publicȚ.

Pentru sȚrtitura arȚngiatȚ de Reuniunea femeilor romȚne din Sibiuu au intrȚt urmȚtoarele obiecte:

Dna Veturia Neagoe-Roman, colectantȚ: 1 service tea pentru douȚ persoane; dna ved. Maria Kovács, 1 calimar; dnul Iosif Roman, 1 țȚuetoare de

tutun, și 1 ținătoare de sugări; dl Dr. Ioan Neagoe: 1 service de fumat; dna Maria Mircea colectantă: 1 Iie cu altite; dșoara Victoria Mircea, 1 șorț italian; dșoara Eugenia Mircea, 1 șorț italian țesut proprie; econoama Maria Teodor, 1 cătrintă; econoama Elisaveta Urs, 1 vălitoare de cap; scolărița Cornelia Urs, 1 merindeață; econoama Elisaveta Bucur, 1 șorț italian mic; econoama Anghelina Mircea, 1 ștergar țărănesc; econoama Anghelina Comșa, 1 ștergar țărănesc; econoama Asinefta Gavrilă, 1 ștergar țărănesc; econoama Maria Pălășan, 1 ștergar; econoama Ana Urs, 3 coți de pânză de bumbac țesută proprie; econoama Ana Boer, 1 merindeață; econoama Ana Cabaș, 1 merindeață; econoama Ana Pălășan, 1 bucată de pânză de bumbac; econoama Maria Boer, 1 ștergar pentru vălitoare.

Pentru bunăvoința arătată față cu această Reuniune comitetul le exprimă mulțămirea pe calea aceasta.

Varietăți.

*** (Esposițiune de efecte.)** La esposițiunea obiectelor intrate pentru sortitura Reuniunii femeilor române din Sibiu curge lumea cu mare vioiciune. După ameați esposiția este deschisă până la 4 oare.

Arangiarea cu gust a stors și admirațiunea străinilor, lucrul de mână ai țerancei au pus din

nou în uimire pre toți, câți se interesează de ce e frumos și plăcut.

*** (In contra cholerei.)** Ministrul (de interne a dat următorul ordin:

S'a constatat pe cât a ținut cholera în anul acesta în Franca de meadădi, Spania și Italiu, că oamenii cu deosebire acolo cad jertfa acestui morb, unde germenele morbului află strat potrivit pentru desvoltare.

Ca strat potrivit se poate considera necurătenia grămădită, zdranțe mângite grămădite, oase grămădite; grămădiile de gunoiu, bălțile, apele stătătoare; locuințe indesuite și de acele cari nu se pot aerisi din destul; ape rele etc. cu un cuvânt, tot ce poate contribui la infectarea aerului.

E fapt că din ce ajunge germenele morbului într'un strat mai curat și mai sănătos, sau din ce se află locul respectiv în împrejurări sanitare mai bune, cu atât mai puțin poate ajunge morbul la o desvoltare și cu atât mai puțin va putea cauza stricăciuni și îmbolnăviri.

E neîncungiurat de lipsă dar, ca toată strădănea, cea mai mare energie se tindă intracolo, ca aceea ce ar contribui la îmbunătățirea impregiurilor sanitare a localităților să se efectuească cu strictă punctiositate și conștientiositate.

Indatoresc dar strict autoritățile publice ca cele cuprinse în ordinațiunea mea din a.c N. 37061 cu privire la susținerea curățeniei; în ordinațiunea N. 40182

cu privire la îmbunătățirea apei de beut; în ordinațiunea N. 42389 cu privire la desinfectiune pre cum și cele cuprinse în ordinațiunea mea din a. c. Nr. 44.382 cu privire la instruciunea despre acest morb — să se efeptească cu cea mai mare punctiositate cu atât mai vêtos, căci spre a câștiga cunoștință despre efeptuire se vor esmite de aici comisari în cercul respectiv etc.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 27 Noemvre n. 1884.

| | Viena | B-pesta |
|--|----------|---------|
| Renta de aur ung. de 6% | 123.75 | 123.25 |
| Renta de aur ung. de 4% | 95.30 | 95.25 |
| Renta ung. de hârtie | 90.15 | 81.50 |
| Renta de aur austriacă | 104.05 | 103.75 |
| I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. | 98.20 | 90.05 |
| II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung. | 119.25 | 119.— |
| Datorie de stat austriacă în argint | 82.75 | 82.50 |
| Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“ | — | 100.8 |
| Obligațiuni urbariale tomesiune de | 100.— | 100.— |
| Aețiuni de bancă de credit ung. | 299.50 | 299.— |
| Împrumutul drumurilor de fer ung. | 144.50 | 144.— |
| Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. | 105.50 | 105.25 |
| Sorți de regularea Tisei | 116.40 | 116.— |
| Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire | 99.50 | 99.— |
| Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire | 100.— | 99.50 |
| Galbin | 5.78 | 5.76 |
| Napoleon | 9.76 1/2 | 9.73 |
| London (pe po'ța de trei luni) | 123.20 | 123.05 |

Nr. 794. [942] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parochii gr. or. de a III-a clasă Roadeș, protopresbiteratul Sighișoarei, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele sunt:

1) Casa parochială cu două încăperi, cu edificatele necesare economice de peatră în stare foarte bună, grădina de pomi și de legumi;

2. dela 32 familie române câte una ferdelă de grâu s'au cucuruz sfărmat și câte una ferdelă de ovės, după măsura veche.

3. dela 18 familii neorustice câte una ferdelă de cucuruz sfărmit, măsura veche;

4. până la eruarea unei porțiuni canonice despre care sunt bune prospecte, — folosirea a două lunci cu product de 6 cară de fân;

5. un loc de arătură cu productul de un car de cucuruz;

6. dela 25 familii câte o ți de lucru cu carul și dela 25 familii câte o ți de lucru cu palmele;

7. lemnele de foc necesare;

8. venitele stolari, — cari toate la olaltă dau suma de 255 fl. v. a.

Cei ce voesc a competa la aceasta parochi, sunt poștiți a-și așterne suplicele lor, instruite în sensul prescrișelor Statutului organic și al regulamentului pentru parochii cu documentele necesare la oficiul protopresbiteral subscris, sub durata terminului prememorat.

Sighișoara, 10 Novembre, 1884.

În conțelegere cu concernintele comitet parochial.

Oficiul protopresbiteral român ortodox oriental al tractului Sighișoarei.

Demetriu Moldovan, adm. protopresb.

Nr. 616. [940] 3—3

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea de paroch în a doaua parochie de classa a II-a din Toplița română, se publică prin aceasta concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în foaia „Telegraful Român.“

Emolumentele sunt:

1. Dela 268 familii a una felderă (16 cupe) cucuruz sfărmit prețuită feldera în un floren face 268 fl.

2. Dela 268 familii câte o ți de lucru cu palma a 35 cr. 93 fl.

3. Dela botez, cununii și înmormentări după calculul mediu de 5 ani 151 fl.

4. Din porțiunea canonică 40 jugere folosibilă tot numai în al doilea an cu venit de 20 fl.

5. Alte prestațiuni 94. fl. — Suma 626 fl.

Petenții vor avè a subșterne suplicele lor concursuali instruite în sensul legilor vigente bisericesti la subscrisul (p. u. Maros Vécs.)

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel la 6 Novembre 1884.

În conțelegere cu comitecul parochial. Galaction Șagău, protopresbiter.

Infallibil.

Retrimitem banii primiți tuturor aceloră, cari nu va avè efect



„Roborantium“
(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpătina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încărunțire.

După întrebuintare mai deasă garantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn. „Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Hzerberth, farmacist. Cluș: Nicolau Scéky, farmacist. Feldioara: Wilhelm Schneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Kercsatur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alife orientale se ță din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vèrsat. — Prețul 85 cr. [713] 34

„Bouquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmau pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuinta și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Vëndare totală.

Prăvălia de sticlă și porcellan din piața mică, Nr. 24, rămasă după rēposatul Ludwig Eggert se va închide.

Toate marfele ce se află acuma în ea, precum sticlă, porcellan, obiecte de lucș, și alte mărunțșuri nearticulate se vor vinde cu prețuri scăđute.

Se aduce la cunoștință publică și impregiurarea că vëndarea trebuie să se isprăvească până la sfērșitul lui Ianuarie, se roagă deci On. Public a-și acoperi trebuințele de timpuriu, până când se mai poate alege printre obiecte.

Oarēle pentru vëndare 9—12 înainte de ameați și 3—6 după ameați. Sibiu, 12 Novembre 1884.

[938] 2—3

Administrațiunea lāsămētului.

Chihlibariu
prima-imperial.

Prețul din întēmplare scăđut al materialului brut me pune în poziția de a scădea prețul cigaretelor de chihlibariu până la 50%. Amatorilor li se dă deci ocașiune de a-și procura cigarette din acest material scump pe prețuri ne mai pomenite.

Cigaretē 10 cm. lungi în loc de 10 fl. numai 4 fl. — cr.
" 8 cm. lungi în loc de 5 fl. numai 2 " 50 "
" 7 cm. lungi în loc de 4 fl. numai 2 " — "

Cilindre după fason oriental 20% mai mult.

Cigaretē pentru sugări 10 cm. lung în loc de 12 fl. numai 6 fl.
" " " 8 cm. lung în loc de 8 fl. numai 4 "
" " " 7 cm. lung în loc de 6 fl. numai 3 "

Toate sânt aședate în o cutie învilită în piele Chagrin.

Espedarea se face pe lângă trimiterea prețului, sau cu rambursă. Comisiuni preste 10 fl. franco. Din considerarea marei fluctuațiuni a prețului materialului brut sunt răspundătorii numai pentru obiectele aflătoare gata. Observ că garantez soliditatea și calitatea mărfurilor, și ce nu ar conveni, să se retrimită pre speșele mele și eu voiu reîntorna prețul trimis franco.

[919] 5—6

W. Henn,
Viena, X. Dampfgasse 11.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recușite bisericesti de rit catolic și grec.

în Budapesta, strada Vațului, Văczu utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felururile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-



vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelē de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangelie etc.

Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.